

<i>preek</i>	24 september 2023 (Vooral de liefde 1)
<i>thema</i>	Hand in hand
<i>tekst</i>	Filippenzen 4:2b BGT: Jullie moeten samen strijden voor hetzelfde doel, want jullie horen bij dezelfde Heer.
liturgie:	Kerkboek 84: 1,2 (Hoe lieflijk is uw huis, o HEER!)
<i>votum en groet</i>	
<i>gebed</i>	Opwekking 805 (Maak ons hart onrustig, God)
<i>kindermoment</i>	Weerklank 594 (Ken je Gods gebod, woorden één tot tien?)
<i>kinderen naar hun club</i>	
<i>preek deel 1</i>	
<i>lezen Filippenzen 4:1-9 BGT</i>	
<i>preek deel 2</i>	
<i>bevestiging ouderling en diaken</i>	Opwekking 124 (Ik bouw op U, mijn Schild en mijn Verlosser; in wisselzang: vers 1 kerkenraad; vers 2 en 3 allen)
<i>gebedspunten</i>	
<i>gebed ingeleid met kinderen komen terug</i>	Opwekking 539 (Come, now is the time)
<i>collecte</i>	
<i>apostolische geloofsbelijdenis</i>	Liedboek 416 (Ga met God en Hij zal met je zijn; in wisselzang; groep A = mannen; groep B = vrouwen)
<i>zegen</i>	

preek deel 1

In de Bijbel gaat het vaak over Gods liefde.

In het Oude Testament vind je daarover prachtige teksten. Ik geef één voorbeeld.

In Jesaja 43 vers 4 zegt God tegen zijn mensen: *Israël, jij bent heel belangrijk voor mij, je bent heel veel waard. Ik houd zo veel van je! Voor jou geef ik alles weg, alle mensen en alle volken van de wereld.* Ik vind dit zo bijzonder, deze liefde van God voor zijn mensen. Deze liefde is zo groot, zo goddelijk. God spreekt zijn liefde uit op een manier die je in het Oude Testament niet vaak tegenkomt. Zijn liefde is buitengewoon. God laat regelmatig zien dat zijn liefde bepalend is voor wat Hij zegt en voor wat Hij doet: krachtige liefde is het. Je komt het in het Oude Testament al tegen.

Ook in het Nieuwe Testament vind je prachtige teksten over Gods liefde. Ik geef weer één voorbeeld.

In Romeinen 5 stelt Paulus de vraag: *Welk mens is bereid om voor een ander te sterven?* Da's een heftige vraag. Laat het eens in je omgaan: 'Heb ik alles over voor een ander? zelfs mijn leven?' Ik denk dat ik je antwoord wel weet: 'Dat ligt eraan wie die ander is'. Je kind, daar doe je alles voor. Iemand met wie je hecht verbonden bent, daar heb je ook veel voor over. Iemand die goed en eerlijk is, die maakt bij jou misschien ook nog wel een kans. Zoals Paulus schrijft: *Misschien zijn er mensen die willen sterven voor een goed mens.* Maar een misdadiger? Zou je je leven willen geven voor iemand die heel veel slachtoffers heeft gemaakt? Vast niet. Maar moet je dan eens horen wat Christus doet! Romeinen 5 vers 8: *Christus is voor ons gestorven toen wij nog leefden als slechte mensen. Dat is het bewijs dat God van ons houdt!* Dat is Gods liefde die buitengewoon is. God houdt zelfs van mensen die zijn vijanden zijn en wil hen tot zijn vrienden maken. Dat is God, in zijn buitengewone liefde.

Laten we samen genieten van Gods liefde.

Hou het niet van je af. Praat er niet zakelijk over. Verwonder je maar! Word er maar blij

van, van God die zegt: Jij bent zo kostbaar in mijn ogen, zo waardevol, en Ik houd zo veel van je dat Ik mijn eigen Zoon ervoor over heb om jou te behouden. Wat een liefde! Gods liefde is de bron van onze liefde.

Dit seizoen staan onze onderlinge relaties centraal.

Dan zullen er best pijnpunten aan de orde komen. Dat kunnen we niet laten liggen: mensen die gulzig en inhalig zijn in hun relaties, mensen die elkaar verwaarlozen, mensen die eenzaam zijn, mensen van wie het levensgeluk in scherven ligt ... Heel veel mensen weten ervan mee te praten, (al doen ze dat vaak niet omdat het zo diep gaat en zo pijnlijk is).

Maar het is vooral mooi. Mooie dingen komen naar voren. Dat mag! Er is zoveel dat goed is: vriendschap, liefde, zorgzaamheid, tederheid; we hebben er allemaal mee te maken. Wat is het mooi om daarvan te genieten. Wat is het mooi om daaraan te werken en wat is het mooi (en soms toch ook ingewikkeld) om daarover te praten.

Het begint bij God die ons zijn liefde verklaart. Laten we daar samen van genieten. Paulus geeft daar een mooi voorbeeld van in Filippenzen 4. We lezen nu vers 1-9 uit de BGT.

preek deel 2

In 2001 waren we als gezin in Zuid-Afrika.

Na zes jaar leven en werken in Congo hadden we van de mensen daar afscheid genomen. We reisden via Zuid-Afrika terug naar Nederland, maar we hielden eerst nog drie weken vakantie in Zuid-Afrika. Het laatste gedeelte van de vakantie brachten we door in Kaapstad.

We gingen natuurlijk ook naar de Atlantische Oceaan.

Machtig om daar te zijn! zeker ook op het zuidelijke puntje van het Kaapse schiereiland! Walvissen zagen we niet want die waren in die maanden te ver van de kust. Maar het was zo'n bijzonder idee dat daar ver voorbij de horizon de Zuidpool is!

We waren gewaarschuwd dat het gevaarlijk is om het water in te gaan.

De ene golf na de andere beukt tegen het strand en voor je het weet word je door zo'n golf omvergegooid en dat is pijnlijk want het strand bestaat uit kiezelsteentjes. Dus als je komt te vallen kun je je flink bezeren. Het water van een golf die tegen het strand aan beukt, stroomt daarna met enorme kracht weer terug. Als je probeert op te staan nadat je tegen de grond geslagen ben, kun je maar zo weer omvergetrokken worden door de sterke onderstroom. Het is golf na golf en dat kan ervoor zorgen dat je verdrinkt. Je neemt dus een groot risico als je het water ingaat.

Daarom hadden Lia en ik gezegd: we moeten elkaar vasthouden.

We moesten natuurlijk het water in want dat moet je beleefd hebben. Maar: *nooit loslaten*. Zo stonden we daar; de kleintjes keken op het strand toe; de groten stonden in het water. Golf na golf beukte tegen ons aan. Het was indrukwekkend. We voelden ons heel klein onder het natuurgeweld. Maar we genoten er samen van en dat kon omdat we elkaar stevig vasthielden; zo hadden we steun aan elkaar en zo hielden we elkaar overeind.

We stonden hand in hand.

En daar moest ik aan denken toen ik las wat Paulus schrijft aan Euodia en aan Syntyche.

Epafroditus is eindelijk weer terug in Filippi.

Hij is een hele tijd in Caesarea geweest. Maar nu is hij terug. De reis duurde lang en was gevaarlijk want hij moest over de Middellandse Zee varen. Hij komt veilig en wel aan in Filippi.

Hij heeft een brief van Paulus bij zich.

Die moeten ze natuurlijk samen lezen. Ik kan me helemaal voorstellen dat ze direct bij elkaar komen als ze horen van de brief. Eén van hen leest het voor en de anderen

luisteren.

Wat doet het hun goed dat Paulus zo blij is met hen en zoveel voor hen bidt. Ze vinden het heftig om te horen hoe zwaar hij het heeft in de gevangenis. Ze zijn ontroerd om te horen hoe ziek Epafroditus geweest is. Wat bijzonder dat hij weer bij hen is! Dat hij er weer is, dat maakt hen helemaal blij.

Samen luisteren ze naar de brief. Ze lezen hem helemaal, in één keer. Dat is geen enkel probleem want het is maar een korte brief.

En dan horen ineens Euodia en Syntyche hun naam noemen.

“Euodia, ik wil wat tegen je zeggen! Syntyche, ik wil wat tegen je zeggen!” Paulus komt ineens heel dichtbij. Wat wil hij?

Paulus is blij met hen.

Hij noemt hen allebei zijn medestrijders, zijn mede-atleten. De strijd die Paulus voert (door Paulus aangeduid als een sportwedstrijd), daar doen Euodia en Syntyche samen met hem aan mee. Dat komt wel bij hen binnen, dat Paulus dat zo schrijft. In zijn tijd is sport namelijk uitsluitend een *mannenzaak*; vrouwen mogen er niet aan mee doen; ze mogen zelfs niet bij de wedstrijd aanwezig zijn. Paulus schrijft nu over deze twee vrouwen: ‘Ze zijn samen met mij deelnemers in dezelfde wedstrijd; het is een wedstrijd waarin van iedereen de volle inzet wordt gevraagd; en zij hebben die inzet geleverd’. Samen met Paulus hebben deze twee vrouwen het evangelie zo goed mogelijk verder gebracht, net als trouwens Clemens en anderen die ook met Paulus mee hebben gewerkt. Voor Paulus is dit alles een kostbare herinnering. Deze twee vrouwen, en ook Clemens en de anderen, hebben hun leven op het spel gezet; en zo staat op dit moment het leven van Paulus op het spel; hij weet niet hoe het gaat aflopen met zijn gevangenschap. Maar Paulus herinnert aan het boek van het leven dat God bijhoudt en waarin hij de namen zet van iedereen die bij God hoort. Je staat niet op de dodenlijst maar je staat vermeld in het boek van het leven. Je bent bij God bekend.

Wat een bemoediging is dat voor iedereen en zeker ook voor deze twee vrouwen, voor Euodia en Syntyche.

Maar blijkbaar moet hij hen toch publiekelijk op iets aanspreken.

Ze hebben niet direct ruzie. Maar er is iets waar ze verschillend tegenaan kijken. De één wil dit en de ander wil dat. Het is allebei goed, maar het gaat niet samen en dat breekt de gemeente af. Vandaar de oproep van Paulus om eensgezind te zijn. Ze horen allebei bij Christus. Ze zijn allebei heel goed bezig voor Christus. Paulus heeft heel veel waardering voor hen. Laten ze elkaar niet loslaten! Laten ze elkaar niet afbreken! Laten ze elkaar niet verzwakken! Laten ze elkaar vasthouden! Laten ze elkaar ondersteunen! Laten ze elkaar versterken! Hand in hand: dat je niet onderuit gaat, niet wordt meegesleurd, niet ten onder gaat, maar overeind blijft, verder kunt, samen Gods liefde ervaart.

Dat is belangrijk voor de gemeente in Filippi.

Wat is dit ook goed voor ons!

Wat Paulus aan die mensen in Filippi schrijft, is zo stimulerend voor ons allemaal.

Dit is zo stimulerend voor iedereen in de kerkenraad: dat je hand in hand staat, dat je elkaar ondersteunt zodat niemand onderuit gaat en zodat je met elkaar ziet hoe groot Gods liefde is en die liefde ook laat zien aan mensen om je heen.

Dit is zo stimulerend voor ieder van ons: dat je hand in hand staat, dat je elkaar ondersteunt, bijvoorbeeld door aanwezig te zijn bij allerlei activiteiten (in kerkdiensten, in de miniwijk, in de verschillende clubs), of door actief te zijn in de jeugdraad, of door mee te doen in het werk op de jeugdclubs, of door om te zien naar wie dreigt weg te glijden bij God vandaan, of door actief mee te doen in praktische dingen waardoor anderen ontdekken dat ze het niet alleen hoeven te doen, of door te bidden (regelmatig, gericht). Zodat je met elkaar ziet hoe groot Gods liefde is en die liefde ook laat zien aan mensen om je heen.

Dat betekent veel voor ons dagelijks leven.

Dat je hand in hand staat omdat Gods liefde je aan elkaar verbindt. Dat Gods liefde bepalend is voor hoe je in het leven staat: hoe je omgaat met je burens, hoe je je gedraagt op school of op je werk, hoe je beslissingen neemt als je boodschappen doet, hoe je keuzes maakt als je op reis wilt, hoe je reageert op berichtjes op Facebook, hoe je filmpjes op Tiktok bekijkt, hoe je besluit welke politieke partij jouw stem gaat krijgen ...

Paulus omschrijft het zo: *Houd je bezig met alles wat waar is, alles wat respect verdient, alles wat goed is en zuiver, alles wat het waard is om van te houden en alles wat eer verdient. Dat betekent in het kort: doe wat goed is en waarom je respect krijgt* (Fil. 4:8).

Paulus voegt daar nog Gods belofte aan toe.

God zal zijn vrede aan jullie geven (Fil. 4:9).

Wat een liefde!

Amen!